

המלכה ער פל

נוהג, כדרכם של שאר רבייהחובלים בעולם, להזמין אנשים חשובים לסעוד אל שולחנו. נוהג זה נותן מקום ליותר מדי עלבונות, הוא טוען, במקום זאת הוא מומין את כל הנוסעים החשובים פחות או יותר למסיבת קוקטייל לכבוד החשוב באורחים. ילמרות שבהפלגה זו לא חסרו אורחים נכבדים כזמרת הפרוטוגונית עמליה רודריגו, מיליונר ספרדי צעיר, אליו ונטורה שחזר מסויר בארץ, ועוד כמה עסקני המגביית למיניהם, היתה הפעם מלכת המים אורחת הכבוד במסיבת הקוקטייל של רביהחובל וקציניו. אגב, עמליה רודריגו התגלתה כאשת-חברה תבי רותית מאוד. בהכנסה לסלון של המחלקה הראשונה, בו שכנו תמיד תושבי הארץ, היתה עמליה מברכת אותם תמיד ב"שבת שלום" מבלי להתבונן כלל בלוח. כל יום היה עבורה כמו שבת. בערביים, כשהישראלים עשו שמהו כמו בבית, היתה עמליה מדגימה רקודי הורה טוערים.

ה חניה היחידה בדרך למרסייל היתה בנאפולי שבאיטליה, שם ירדה יהודית מזרחי למשך כמה

פ עמון האזעקה טירטר ללא הרף במסדרונות ובתאי א/ק תיאודור הרצל. נוסעי אנית-הספאר הישראלית, שהיו אותה שעה בדרכם לחדרי האוכל, לשתיית התה של 4, מיהרו לעלות על הסיפון. לפי ההוראות המדויקות שקיבלו קודם לכן, הם ידעו שעליהם לחגור את הגורות-ההצלה החדישות, לעלות אל הסיפון, להשאר ליד סירות ההצלה שתורדנה אותם למים. בקורר רות, ללא פאניקה וצעקות, מילאו האורחים המפונקים של אנית התענוגות — ישראלים הנוסעים לחוף-לארץ, תיירים שחזרו מסויר ואנשי הצחת הרבים — אחר ההוראות.

"איפה יהודית? איפה יהודית?" החיפושים הפריעו את אירת הבטחון הכללית. בעת שסקרו זה את זה, חיטבו אם כל אחד ממכריהם נמצא במקום, הבחינו לפתע רבים מנוסעי תיאודור הרצל, כי יהודית מזרחי, מלכת-המים הישראלית שהפליגה באנית שוהם לסויר בארצות-הים התיכון, נעדרת. היחיד שלא איבד את עשתונותו היה צלם העולם הזה שליחה את המלכה בסוירה. ימי הנסיעה המועטים על הים לימדהו לדעת הי כן יכולה להיות המלכה בשעה גורלית כזאת.

הוא פרץ לתאה והובר לו כי לא טעה. על הכסא היתה מונחת שמלת קטיפה אלגנטיה, שיהודית הכינה ללבוש. "יהודית, האני טובעת! לא שמעת את האזעקה?" צרח הצלם, "לבשו מהר את הגורת-ההצלה!" "השתגעתי?" השיבה היא, "אני מוכרחה להתייף את השמלה, אתה חושב שאפשר לקלל את קחי הבגד עם סמרטוט כזה?" רק בלחץ ואיומים, נאלצה המלכה לותר על בגדיה הפאר להודמנות חגיגית כזאת כמו טביעת האניה. היא לבשה את הגורת-ההצלה ונכנסה לתוך סירת-ההצלה. כולם נשמו לרוחה.

היה זה תמרון שיגרתני הנערך בכל מסע של האניה.

מ לכד תרגיל ההצלה הכללי, ויום אחד שנשאה תואר כמו מלכת-המים, נאלצה לבלות יום שלם על הסיפון מבלי לגעת באוכל, לא היתה ההפלגה על גבי התיאודור דור הרצל דומה לשיט בלביים. היה זה למעשה בילוי בארמון צף. חמשת ימי ההפגה לגה מחיפה למרסייל היו חמישה ימי גופש ושעשועים. מאחר שלנוסעים לא היתה כל תעסוקה ממשית, תפסו חיי החברה את המקום המרכזי בסדר יומם. רב החובל של האניה, אליעזר אקסל, אינו

אל הסיפון של אנית הנוסעים הישראלית המפוארת, תיאודור הרצל — שם משתזפים הנוסעים — עולה מלכת-המים יהודית בכבשיהמעלות.

